T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ

ESAS NO : 2023/339
KARAR NO : 2024/24
KARAR TR : 08/01/2024

ÖZET:Davalı kurum bünyesinde doktor olarak çalışan kişinin davalı kurum sigortalısı olan hastalara tıbben gerekli olmayan ve ödenmeyen tıbbi malzemenin kullanılması suretiyle kurumun zarara uğratılarak yersiz ödemeye sebebiyet verildiği, faturalarda paket fiyatı aşan usulsüzlük yapıldığı ileri sürülerek, oluşan kurum zararının faiziyle birlikte tahsili istemiyle açılan davanın, ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerekti ğihk

K A R A R

Davacı : Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı
Vekili : Av. K.Ü
İdari Yargıda
Davalılar : 1- Sağlık Bakanlığı (Mülga Kamu Hastaneleri Kurumu)
Vekili : Av. O.K.D
Adli Yargıda
2-E.C
Vekili : Av. D.A.H
3- T.Med.Tib.. Ür.Mak. Paz. Dış Tic. Ltd. Şti.

I. DAVA KONUSU OLAY

1. Davacı vekili, Karabük Şirinevler Devlet Hastanesi uzman hekimi Dr.E.C tarafından stres üriner inkontinans teşhisi ile mesane boyuna inkontinansta madde enjeksiyonu işlemi yapılan ekli listede isimleri yeralan 9 hasta için paket fiyata dahil oldukları halde ayrıca ödenmemesi gereken T.Med. Paz. Dış Ticaret Limited Şirketinden temin edilen tıbbi malzeme bedellerinden kaynaklanan ve kuruma fatura edilen, fatura tarihinden 15/10/2010 tarihine kadar hesaplanan 64.159,93 TL alacağın ödenmesi için Şirinevler Devlet Hastanesi, T. Med.Şti. ve Dr.E.C'a tebligat yapıldığını, ancak herhangi bir ödemede bulunulmadığını ileri sürerek, tıbbi malzeme bedellerinden kaynaklanan ve kurumlarına fatura edilmiş olan 64.159,93 TL'nin davalılardan müştereken ve müteselsilen tahsiline karar verilmesi istemiyle adli yargı yerinde dava açmıştır.

II. UYUŞMAZLIĞA İLİŞKİN BAŞVURU SÜRECİ

A. Adli Yargıda

2. Davacı tarafından Sağlık Bakanlığı,E.C ve T.Med.Tib.. Ür.Mak. Paz. Dış Tic. Ltd. Şti. aleyhine açılan davada, Karabük 1. Asliye Hukuk Mahkemesi 17/07/2013 tarih ve E.2011/413, K.2013/203 sayılı kararı ile, *"5510 sayılı Kanun'un 103.maddesi uyarınca iş mahkemelerinin görevli olduğu"* gerekçesiyle davanın görev yönünden reddine karar vermiş, temyiz edilmesi üzerine, Yargıtay 4. Hukuk Dairesinin 18/12/2013 tarih ve E.2013/18038, K.2013/20152 sayılı kararı ile, davalılarE.C ile Sağlık Bakanlığı yönünden temyize konu kararın bozulmasına karar vermiş verilen karara karşı, karar düzeltme isteminde bulunulmuş Yargıtay 4. Hukuk Dairesi 26/05/2014 tarih ve E.2014/4221, K.2014/8626 sayılı kararı ile karar düzeltme isteminin reddine karar vermiştir. Kararın ilgili kısmı şöyledir:

> *"... Kamu görevlilerinin yetkilerini kullanırken veya görevlerini yaparken kişilere zarar vermesi ilgili kamu kurumunun hizmet kusurunu oluşturur. Bu durumda sorumlu, kamu görevlisinin emrinde çalışmakta olduğu kamu kurumu olup dava o kurum aleyhine açılmalıdır. (T.C. Anayasası 40/III, 129/V, 657 Sy.K.13, HGK 2011/4-592 E., 2012/25 K.) Bu konuda yasal düzenlemeler emredici hükümler içermektedir. Diğer yandan Sorumluluk Hukukunun temel ilkeleri açısından bakıldığında da bu şekilde düzenlemenin mevzuatta yer almış olması zarar görenin zararının karşılanması yönünde önemli bir teminattır.*
>
> *Davaya konu edilen olayda, davalı doktorun görevi sırasında tedavide kullandığı malzemeler nedeniyle, davacının fazla ödemede bulunmasına neden olduğu iddia edildiğine göre Anayasanın 129/5. maddesi gereğince davalı kamu görevlisi hakkında adli yargı yerinde dava açılamayacağından kast ve kusur aranmaksızın bu davalı hakkında husumet nedeniyle davanın reddine karar verilmesi gerekirken; görevsizlik kararı verilmesi doğru görülmemiştir.*

Diğer davalı Sağlık Bakanlığı ile ilgili karara yönelik temyiz itirazları açısından;

Davalı Sağlık Bakanlığı bir kamu tüzel kişisi olup; kural olarak, işlem ve eylemleri kamusal nitelik taşır. Somut olayda, davalı bakanlığa bağlı çalışan doktorun görevini gerektiği şekilde yapmadığı bu sebeple fazla ödemeye neden olduğu iddia edilmiştir.Görevin gereği gibi yerine getirilmemesi hizmet kusuru niteliğindedir. İdarenin hizmet kusurundan doğan zararlardan dolayı; İdari Yargılama Usulü Yasası'nın 2/1-b maddesi gereğince İdare'ye karşı idari yargı yerinde tam yargı davası açılması gerekir. Görev sorunu, açıkça veya hiç ileri sürülmese de kendiliğinden (re'sen) dikkate alınır. Mahkemece, davalılardan Sağlık Bakanlığına karşı açılan davada yargı yolu bakımından görevsizlik kararı verilmesi yerine işin esasının çözümlenmesi usul ve yasaya mutlak aykırılık oluşturmaktır. Karar açıklanan nedenle yerinde görülmemiş ve bozmayı gerektirmiştir.

Mahkemece bu yön gözetilerek, yukarıda belirtilen davalı hakkında da yargı yolu bakımından görevsizlik kararı verilmesi gerekirken, işin esasının incelenmiş olmasıusul ve yasaya uygun düşmediğinden kararın bozulması gerekmiş; temyiz edilen kararın davalı Tendon Med. Tıbbi Ür. Mak. Paz. Dış. Tic. Ltd. Şti.'ne yönelik temyiz itirazlarının reddine; davalı Dr.E.C ve davalı Sağlık Bakanlığı yönünden bozulmasına..."

3. **Karabük 1. Asliye Hukuk Mahkemesi 16/07/2014 tarih ve E.2014/415, K.2014/494 sayılı kararı** ile, anılan Yargıtay bozma ilamına uyarak, bozma ilamındaki gerekçeler çerçevesinde, davalı şirket yönünden ayrıca bir karar verilmesine yer olmadığına, davalı doktor yönünden pasif husumet yokluğundan davanın reddine, davalı Sağlık Bakanlığı yönünden ise yargı yolu bakımından davanın reddine vermiş, karara karşı yapılan temyiz başvurusu Yargıtay 4. Hukuk Dairesinin 10/12/2014 tarih ve E.2014/16711, K.2014/16912 sayılı kararı ile reddedilerek kararın onanmasına karar verilmiş, bu karara karşı yapılan karar düzeltme başvurusu da Yargıtay 4. Hukuk Dairesinin 26/05/2015 tarih ve E.2015/3448, K.2015/6747 sayılı kararı ile reddedilmiş ve davalı Sağlık Bakanlığı yönünden verilen yargı yolu bakımından görevsizlik kararı kesinleşmiştir.

4. Davacı vekili aynı istemle bu kez, Sağlık Bakanlığına karşı idari yargı yerinde dava açmıştır.

B. İdari Yargıda

5. Kastamonu İdare Mahkemesi 02/10/2014 tarih ve E.2014/1165, K.2014/579 sayılı kararı ile, özetle; "... *söz konusu kurum zararının tahsilinin 5018 sayılı Kanun uyarınca Kamu Zararlarının Tahsiline İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik hükümleri uyarınca gerçekleştirilmesi mümkün olduğundan ve bu Yönetmelik hükümleri uyarınca kamu zararının tahsili için adli yargı birimlerine başvurulması esas olduğundan, hükmen tahsil yoluyla adli yargının görev alanına giren uyuşmazlığın, hizmet kusuru iddiasıyla idari yargı mercii tarafından esasının incelenmesine olanak bulunmamaktadır*..." gerekçesiyle, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 15/1-a. maddesi hükmü uyarınca davanın görev yönünden reddine karar vermiş, bu karara karşı temyiz istemindebulunulmuştur.

6. Danıştay 10. Dairesi 25/10/2021 tarih ve E.2019/6969, K.2021/5013 sayılı kararı ile,uyuşmazlığın görüm ve çözümünün adli yargı yerine ait olduğu ve ilk önce adli yargı yerinde açılan davada görev ret kararı verilmesi üzerine idari yargı yerinde işbu davanın açıldığı dikkate alındığında, İdare Mahkemesince 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un 19. maddesi uyarınca görevli merciin belirtilmesi için Uyuşmazlık Mahkemesine başvurulması gerekirken, bu yol izlenmeden davanın görev yönünden reddine karar verilmesinde hukuki isabet görülmediği gerekçesiyle, tarafların temyiz istemlerinin kabulüne, davanın görev yönünden reddine ilişkin temyize konu Kastamonu İdare Mahkemesinin 02/10/2014 tarih ve E.2014/1165, K.2014/579 sayılı kararının bozulmasına, yeniden bir karar verilmek üzere dosyanın anılan Mahkemeye gönderilmesine karar vermiştir.

7. Kastamonu İdare Mahkemesi, Danıştay 10. Dairesinin bozma kararı doğrultusunda, 2247 sayılıKanun'un 19. maddesi uyarınca adli yargı dava dosyasını temin etmesine karşın, gerekçeli yeni bir karar alarak dosyayı Mahkememize göndermesi gerekirken, 08/06/2022 tarih ve E.2022/867 sayılı üst yazıyla, "*2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un 10. maddesi uyarınca gereği yapılmak üzere*.." dosyayı Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına göndermiştir.

8. Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca herhangi bir işlem yapılmaksızın dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesi üzerine, Uyuşmazlık Mahkemesince 23/01/2023 tarih ve E.2022/521, K.2023/4 sayılı kararı ile, *"2247 sayılı Kanun'un 19. maddesinde öngörülen koşulları taşımayanbaşvurunun, aynı Kanun'un 27. maddesi uyarınca reddine"* karar verilmiştir.

9 . **Kastamonu İdare Mahkemesi 04/04/2023 tarih ve E.2022/867 sayılı kararı** ile, uyuşmazlığın çözümünün adli yargı yerine ait olduğu gerekçesiyle, 2247 sayılıKanun'un 19. maddesi uyarınca görevli yargı yerinin belirlenmesi için dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine karar vermiştir. Kararın ilgili kısımları şöyledir:

"...Yukarıda aktarılan Kanun hükümlerine dayanılarak, davanın tarafları olan Sağlık Bakanlığı ile Sosyal Güvenlik Kurumu (eski adıyla Sosyal Sigortalar Kurumu) arasında. SSK'ya ait sağlık birimlerinin 20/02/2005 tarihinde Sağlık Bakanlığı'na devredilmesi nedeniyle SSK sağlık yardımından yararlananlara, iş kazaları ve meslek hastalıkları, hastalık ve analık sigortası ile yurt dışı sigortalılarına Sağlık Bakanlığı'na bağlı sağlık tesislerinde verilen muayene, tetkik ve tedavi hizmetleri ile buna ilişkin geri ödeme usul ve esaslarını düzenlemek amacıyla 20/02/2005 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere

"Sağlık Hizmetleri Protokolü" imzalanmıştır. Söz konusu Protokolün 28. maddesinde, Protokol hükümlerinin uygulanmasından aksaklık ve ihtilaf doğması halinde, sorunun öncelikle ildeki kurum yetkilileri arasında yapılacak görüşmelerle çözülmeye çalışılacağı, bu mümkün olmadığı takdirde ilgili kurum yetkililerinden oluşacak müzakere komisyonunda ele alınacağı, bu suretle de anlaşma sağlanamadığı takdirde genel hükümlerin uygulanacağı düzenlemelerine yer verilmiş; 27. ve 30. maddelerinde ise, taraflardan her birinin fesh-i ihbar hakkı bulunduğu, karşılıklı anlaşmak suretiyle Protokol hükümlerinde her zaman değişiklik ve güncelleme yapabilecekleri ve Protokol hükümlerinin taraflarca birlikte yürütüleceği kuralları ilave edilmek suretiyle taraflara eşit hak ve yükümlülükler tanınmıştır.

...

Uyuşmazlık, davalı Bakanlığa bağlı sağlık kuruluşunda görev yapan bir hekim tarafından uygulanan tedavide kullanılan tıbbi malzemelerin gereksiz olduğu, dolayısıyla davacı Kurum ile davalı Bakanlık arasında mülga 506 sayılı Kanun hükümlerine istinaden imzalanan sağlık hizmeti teminine ilişkin sözleşmeye aykırı bu tıbbi ameliyeler sebebiyle davacı Kurum tarafından ilgililere yersiz yapılan ödemelerin Kurum zararına yol açtığı, davalı Bakanlığın sözleşmeye aykırı iş ve işlemleri gerçekleştiren personelinin denetim ve kontrolünü yapmamak suretiyle sözleşmeye aykırı davranması nedeniyle Kurum zararından sorumlu olduğu iddiasıyla söz konusu Kurum zararının sözleşmenin tarafı olan davalı Bakanlıkça tazmini isteminden kaynaklanmaktadır.

Davacı Kurum, söz konusu yersiz ödemeden kaynaklandığını ileri sürdüğü zararın tazminini; ilk önce adli yargıda ilgili hekim ve Sağlık Bakanlığına karşı açtığı davada; ödemeye sebebiyet veren ilgili hekimden "haksız fiil" hekimin görev yaptığı hastaneyi işleten Sağlık Bakanlığından ise "sözleşme" sorumluluğuna istinaden talep etmiş; adli yargı yerince hekim yönünden pasif husumet yokluğundan, davalı Bakanlık yönünden ise yargı yolu bakımından davanın reddi üzerine, söz konusu karardaki gerekçeler doğrultusunda idari yargı nezdinde işbu dava açılmıştır.

Esasen, benzer bir uyuşmazlıkta, Yargıtay 4. Hukuk Dairesince verilen 07/12/2010 tarih ve E:2011/12996, K:2011/13094 sayılı kararda. "Davacı, idarenin hizmet kusuruna değil davalı idare çalışanlarının haksız eylemine ve taraflar arasında düzenlenen protokole dayanmıştır. Bu nedenle idari yargı yolunun görevli olduğuna ilişkin mahkeme kararı doğru bulunmamıştır." gerekçesine yer verilerek bidayet mahkemesinin, idari yargının görevli olduğu gerekçesiyle davanın görev yönünden reddi yolunda verdiği karar bozulmuştur.

Yine benzer bir uyuşmazlıkta, Uyuşmazlık Mahkemesi'nce verilen ve mevcut uyuşmazlıklar bakımından halen atıf yapılan 08/07/1991 tarih ve E: 1991/15, K: 1991/16 sayılı kararda (20/10/1991 tarih ve 21027 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanmıştır.), "Bu sözleşmenin, tarafların serbest iradelerine dayandığı, ticari nitelikli olduğu anlaşılmakladır. Kamu Hukukunun ve dolayısıyla kamu gücünün bu sözleşmede yeri bulunmamaktadır... Tarafların karşılıklı fesih yetkileri mevcuttur. Anlaşmazlık halinde, kurum il müdürlüğünün bulunduğu yer mahkemesinin yetkili olduğu açıklanmıştır. Bu durum karşısında, sözleşmede ağırlığı kamu hukuku değil, tarafların serbest iradesi belirlemektedir... Sözleşmenin kamu hizmetine ilişkin bulunduğu bir gerçek olmakla birlikte, idarenin üstün yetkilerle donatıldığı sonucuna varılamamaktadır..." gerekçesiyle davanın çözümünün adli yargının görev alanına girdiğine hükmedilmiştir.

Nitekim. Yargıtay 4. Hukuk Dairesi'nin güncel kararları (04/04/2019 tarih ve E:2018/4817, K:2019/2019 sayılı; 25/03/2019 tarih ve E:2018/3712, K:20!9/1725 sayılı kararları) da bu yöndedir.

Bu durumda, uyuşmazlığın görüm ve çözümünün adli vargı yerine ait olduğu ve ilk önce adli yargı yerinde açılan davada görev ret kararı verilmesi üzerine idari yargı yerinde işbu davanın açıldığı dikkate alındığında, 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un 19. maddesi uyarınca görevli merciin belirlenmesi için Uyuşmazlık Mahkemesine başvurulması gerekmektedir."

III. İLGİLİ HUKUK

10. 19/01/2005 tarih ve 25705 mükerrer sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 5283 sayılı Bazı Kamu Kurum ve Kuruluşlarına Ait Sağlık Birimlerinin Sağlık Bakanlığına Devredilmesine Dair Kanun'un *"Amaç"* başlıklı 1. maddesi şöyledir:

"Bu Kanunun amacı, kamu kurum ve kuruluşlarına ait sağlık birimlerinin Sağlık Bakanlığına devredilmesiyle ilgili usûl ve esasları belirlemektir."

11. 5283 sayılı Kanun'un *"Sağlık Birimlerinin Bakanlığa devri"* başlıklı 4. maddesinin birinci fıkrası şöyledir:

"Kamu kurum ve kuruluşlarına ait tüm sağlık birimleri; bunlara ilişkin her türlü görev, hak ve yükümlülükler, taşınırlar, taşınmazlar ve taşıtlarla birlikte, Sosyal Sigortalar Kurumuna ait olanlar rayiç bedeli karşılığında, diğerleri bedelsiz olarak aşağıdaki usul ve esaslar çerçevesinde Bakanlığa devredilmiştir"

12. Sağlık Bakanlığı ile Sosyal Sigortalar Kurumu arasında imzalanan ve 20/02/2005 tarihinden itibaren geçerli

olmak üzere yürürlüğe giren Sağlık Hizmetleri Protokolünün *"Amaç"* başlıklı 1. maddesi şöyledir:

"Bu Protokol;

5283 sayılı Kanunun yürürlüğe giriş tarihi olan 20/02/2005 tarihinden itibaren SSK'na ait sağlık kurum ve kuruluşlarının Sağlık Bakanlığı'na devredilmesi nedeniyle SSK'dan sağlık yardımından yararlanan kişilerin, Sağlık Bakanlığı'na bağlı sağlık tesislerinde muayene tetkik ve tedavileri ile verilen hizmet ve buna ilişkin usul ve esasları belirlemek amacıyla düzenlenmiştir."

13. Protokolün *"Kapsam"* başlıklı 2. maddesi şöyledir:

"Sağlık Bakanlığı'na bağlı sağlık tesislerinde ayaktan ve/veya yatarak muayene tahlil, tetkik ve tedavi için doğrudan veya sevkle müracaatla başvuran SSK'dan sağlık yardımından yararlananlara, iş kazaları ve meslek hastalıkları, hastalık ve analık sigortası ile diğer ülkelerle yapılan sosyal güvenlik sözleşmeleri kapsamında yer alan yurt dışı sigortalılarına verilen hizmet ve buna ilişkin geri ödeme usul ve esaslarını kapsar.

14. Protokolün 28. maddesi şöyledir:

"Bu Protokol hükümlerinin uygulanmasından doğabilecek aksaklık ve ihtilafların tespiti halinde tespitte bulunan taraf, bu durumu karşı tarafa yazılı olarak bildirecek ve bildirimde bulunulan taraf en geç 30 (otuz) gün içinde sorunu çözümleyerek bildirimde bulunan tarafa yazılı olarak bilgi verecektir.

Sorunun öncelikle ildeki ilgili kurum yetkilileri arasında yapılacak görüşmelerle çözümlenmesine çalışılır. Anlaşma sağlanamadığı taktirde uyuşmazlıklar, ilgili kurum yetkililerinden oluşturulacak müzakere komisyonlarınca ele alınır bu suretle de anlaşmaya varılamaz ise genel hükümler uygulanır.

Protokolün herhangi bir nedenle süresinden önce geçerliliğini yitirmesi halinde, Protokolün sona erdirildiği tarihte tedavisi süren hastaların, Protokolden doğan hakları baki kalacak, yapılan tedaviye ilişkin masraflar bu Protokol hükümleri kapsamında ilgili kurum tarafından karşılanacaktır.

İlgili taraflar tek taraflı olarak bu Protokol hükümlerine aykırı hukuki ve idari işlem tesis edemezler.

Tarafların karşılıklı anlaşmaları suretiyle, Protokol hükümlerinde her zaman değişiklikler yapılabilir, güncelleştirilebilir."

15. Protokolün 27. maddesinde ise, taraflardan birinin değişiklik veya fesh-i ihbar talebinde bulunmadığı taktirde, protokolün aynı koşullarla uzatılmış sayılacağı, düzenleme altına alınmıştır.

IV. İNCELEME VE GEREKÇE

A. İlk İnceleme

16. Uyuşmazlık Mahkemesinin Muammer TOPAL'ın Başkanlığında, Üyeler Nilgün TAŞ, Doğan AĞIRMAN, Eyüp SARICALAR Ahmet ARSLAN, Mahmut BALLI ve Bilal ÇALIŞKAN'ın katılımlarıyla yapılan 08/01/2024 tarihli toplantısında; dosya üzerinde 2247 sayılı Kanun'un 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; İdare Mahkemesince, 2247 sayılı Kanun'un 19. maddesine göre başvuruda bulunulmuş olduğu, adli ve idari yargı yerleri arasında davalı Sağlık Bakanlığı yönünden olumsuz görev uyuşmazlığı doğduğu, idari yargı dosyasının Mahkemece, ekinde adli yargı dosyası ile birlikte Uyuşmazlık Mahkemesine gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından, görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

B. Esasın İncelenmesi

17. Raportör-Hâkim Süleyman ARIDURU'nun davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan, ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra, gereği görüşülüp düşünüldü:

18. Dava, davalı Sağlık Bakanlığı bünyesinde doktor olarak çalışan E.C'un davacı Sosyal Güvenlik Kurumu sigortalısı olan hastalara tıbben gerekli olmayan ve ödenmeyen tıbbi malzemelerin sarfi suretiyle kurumun zarara uğratıldığı, yersiz ödemeye sebebiyet verildiği, faturalarda paket fiyatı aşan usulsüzlük yapıldığı ileri sürülerek, oluşan 64.159,93 TL kurum zararının tahsili istemiyle açılmıştır.

19. Dosyanın incelenmesinden, davacı kurum tarafından yapılan soruşturma neticesinde düzenlenen raporda, davalı Bakanlığa bağlı Karabük Şirinevler Devlet Hastanesinde ürolojiuzmanı olarak görev yapan E.C'un davacı kurum sigortalısı olan dokuz hastaya uygulamış olduğu tıbbi malzemelerin yanlış olduğu, düzenlenen raporların usul ve kanuna aykırı olduğu, tıbben gerekli olmayan malzemenin sarfi ve fatura edilmesi suretiyle kurumun zarara uğratıldığı, yersiz ödemeye sebebiyet verildiği, faturalarda paket fiyatı aşanusulsüzlük yapıldığı, bu sebeple kurum zararının oluştuğunun tespit edildiği, akabinde bu zararın tazmini için Sosyal Güvenlik İl Müdürlüğü tarafından, Devlet Hastanesi, adı geçen doktor ve ilgili medikal firmalarına söz konusu zararın ödenmesi, aksi takdirde yasal yollara başvurulacağı hususunun bildirildiği, adıgeçenler tarafından zararın ödenmemesi üzerine davanın açıldığı, adli ve idari yargı süreçleri sonunda

davalılardan Sağlık Bakanlığı yönünden görev uyuşmazlığı doğduğu anlaşılmıştır.

20. İdari yargının görev alanı, idare hukukunun uygulanmasından doğan uyuşmazlıklardır. İdare hukuku kuralları içinde, kamu hizmetinin yürütülmesi amacıyla, kamu gücü kullanılarak tesis edilen idari işlemler, idari eylem ve idari sözleşmelerden doğan uyuşmazlıkların görüm ve çözümü idari yargının görev alanına girmektedir. Davanın idari yargıda görülebilmesi için taraflar arasında yapılan sözleşmenin bir idari sözleşme olması gerekir. Bilindiği üzere, idari sözleşmeler, idarelerin tek yanlı, kamusal yetkiye dayanarak, kamu hizmetinin gereklerinin yerine getirilmesi için kamu yararı amacı ile taraflar arasında akdedilen ve idareye üstün hak ve yetkiler veren, gerektiğinde tek yanlı değişiklik ve fesih yetkisini de idareye tanıyan nitelikte sözleşmelerdir. Kamu idarelerinin özel hukuk alanında akdettikleri sözleşmeler ise idari sözleşme niteliği taşımayıp, özel hukuk kurallarına göre düzenlenmektedir.

21. Olayda, davalı idareye bağlı sağlık kuruluşunda görev yapan hekim tarafından uygulanan tedavilerin ve bu tedavilerde kullanılan tıbbi malzemelerin gereksiz olduğu, dolayısıyla taraflar arasında imzalanan sağlık hizmeti teminine ilişkin sözleşmeye aykırı bu tıbbi müdahaleler sebebiyle davacı Kurum tarafından yersiz yapılan ödemelerin kurum zararına yol açtığı, davalı Bakanlığın sözleşmeye aykırı iş ve işlemleri gerçekleştiren hekimin denetim ve kontrolünü yapmamak suretiyle sözleşmeye aykırı davrandığı ve zarardan sorumlu olduğu ileri sürülerek dava açıldığına göre, oluşan kurum zararının sözleşmenin tarafı olan davalı idareden tazmini için açılan iş bu davada, davalı idare çalışanlarının haksız eylemine ve taraflar arasında düzenlenen protokole dayanıldığı tartışmasızdır.

22. Bu durumda, 5283 sayılı Kanuna istinaden düzenlenen ve 20/02/2005 tarihinden itibaren SSK'ya ait sağlık kurum ve kuruluşlarının Sağlık Bakanlığına devredilmesi nedeniyle, SSK iştirakçilerinin davalı Bakanlığa bağlı sağlık tesislerinde muayene tetkik ve tedavileri ile verilen hizmet ve buna ilişkin usul ve esasları belirlemek amacıyla taraflar arasında imzalanan sağlık hizmetleri protokolüne aykırı iş ve işlemler nedeniyle oluşan kurum zararının tahsili talep edildiğinden, davanın özel hukuk hükümlerine göre adli yargı yerinde çözümlenmesi gerektiği sonucuna varılmıştır.

23. Yukarıda belirtilen hususlar gözönünde bulundurularak, Kastamonu İdare Mahkemesinin başvurusunun kabulü ile, Karabük 1. Asliye Hukuk Mahkemesinin 16/07/2014 tarih ve E.2014/415, K.2014/494 sayılı kararının Sağlık Bakanlığı yönünden verilen görevsizlik kısmının kaldırılmasıgerekmiştir.

V. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Davanın çözümünde ADLİ YARGININ GÖREVLİ OLDUĞUNA,

B. Kastamonu İdare Mahkemesinin BAŞVURUSUNUN KABULÜ ile, Karabük 1. Asliye Hukuk Mahkemesinin 16/07/2014 tarih ve E.2014/415, K.2014/494 sayılı kararının Sağlık Bakanlığı yönünden verilen GÖREVSİZLİK KISMININ KALDIRILMASINA,

08/01/2024 tarihinde, OY BİRLİĞİYLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Muammer TOPAL	Nilgün TAŞ	Doğan AĞIRMAN	Eyüp SARICALAR

Üye	Üye	Üye
Ahmet ARSLAN	Mahmut BALLI	Bilal ÇALIŞKAN